

Sygn. akt I C 883/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda A. G. kwotę 20.180,00 zł (dwadzieścia tysięcy sto osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31.10.2013 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 868,31 zł (osiemset sześćdziesiąt osiem złotych i 31/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 204,39 zł (dwieście cztery złote i 39/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 185,60 zł (sto osiemdziesiąt pięć złotych i 60/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 883/14

UZASADNIENIE

Powód A. G., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 42.400,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31.10.2013 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 24.09.2013 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność powoda. W chwili zdarzenia pojazd powoda objęty był ubezpieczeniem (...) Casco u pozwanego w kwocie 120.000,00 zł. Po zgłoszeniu szkody decyzją z dnia 28.10.2013 roku pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 40.420,00 zł brutto. Szkoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita z uwagi na ekonomiczną nieopłacalność naprawy. Pozwany ustalił, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosi 77.600,00 zł, a wartość pojazdu po kolizji wg oferty zakupu wynosi 33.800,00 zł.

Zdaniem powoda skoro umowa ubezpieczenia została zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, za zapłatą dodatkowej składki, nie ma podstaw prawnych aby pozwany kwestionował przyjętą sumę 120.000,00 zł. W związku z powyższym powód domaga się zapłaty kwoty 42.400,00 zł (120.000,00 zł – 37.180,00 zł – 2.501,00 zł – 37.919,00 zł).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S., reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że umowa ubezpieczenia została rozszerzona o klauzulę stałej sumy ubezpieczenia, co oznacza, że ta kwota powinna być przyjmowana jako wartość pojazdu z dnia zawarcia umowy. Jednak z treści tej klauzuli (w OWU) jednoznacznie wynika, że warunkiem przyjęcia sumy ubezpieczenia za wartość pojazdu jest ustalenie sumy ubezpieczenia zgodnie z § 15 ust. 1 OWU tj. sumę ubezpieczenia określa ubezpieczający i powinna ona odpowiadać wartości rynkowej pojazdu. Suma ubezpieczenia w niniejszym postępowaniu została znacznie zawyżona w stosunku do wartości pojazdu z dnia zawarcia umowy i nie można przyjąć, że wartość pojazdu wynosi 120.000,00 zł. Nadto budzi wątpliwości data produkcji pojazdu, bo wbrew twierdzeniom powoda auto jest wyprodukowane w 2011 r., a nie w 2012 r. Zdaniem pozwanego pojazd został sprowadzony ze Stanów Zjednoczonych jako poważnie uszkodzony. Powód nie podał prawdziwej wartości pojazdu w dniu podpisania umowy AC i w takim przypadku nie znajdzie zastosowania dodatkowa klauzula „stałej sumy ubezpieczenia”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.03.2013 roku A. G. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S. umowę ubezpieczenia pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), na okres od dnia 15.03.2013 roku do dnia 14.03.2014 roku w zakresie ubezpieczenia autocasco (AC) z sumą ubezpieczenia 120.00,00 zł brutto.

Umowa została potwierdzona polisą nr (...). W polisie wybrano opcję „pojazd bez uszkodzeń”. Wskazano również, że A. G. jest drugim właścicielem pojazdu. Wycena pojazdu została sporządzona w oparciu o system eurotax na miesiąc marzec 2013 roku.

Wysokości odszkodowania została wybrana w wariantcie serwisowym. Ponadto powód wybrał wariant stałej sumy ubezpieczenia – klauzula 02.

Ubezpieczający oświadczył, że przed zawarciem umowy ubezpieczenia otrzymał tekst Ogólnych Warunków Ubezpieczenia wraz z klauzulami dodatkowymi na podstawie których zawarto umowę, z którymi się zapoznał i zaakceptował ich treść.

Ubezpieczający oświadczył również, że udzielił powyższych informacji zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą. Przyjął również do wiadomości, że zgodnie z przepisem art. 815 k.c. ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, których ubezpieczający pomimo zapytania nie poda do wiadomości.

(dowód: polisa nr (...) k. 3 – 6)

Na mocy §3 pkt. 23 i 28 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów Indywidualnych:

- szkoda całkowita tj. kradzież pojazdu lub szkoda, dla której koszty naprawy przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody, przy czym koszty naprawy wyliczane są według określonych w kwotach brutto (tj. uwzględniających należny podatek VAT) cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu (bez uwzględnienia zużycia eksploatacyjnego) i wymiaru koniecznej robocizny, wskazanych w systemie A., oraz cen robocizny w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych;

- wartość rynkowa pojazdu – wartość brutto ustalona na podstawie notowań rynkowych cen pojazdów danej marki i typu obowiązujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem cech indywidualnych, w szczególności: roku, produkcji, wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego pojazdu.

Zgodnie z §14 OWU suma ubezpieczenia stanowi górny limit odpowiedzialności E. Hestii.

Stosownie do §15 ust. 1, 3, 4 zdanie pierwsze OWU w ubezpieczeniu pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia sumę ubezpieczenia deklaruje Ubezpieczający.

Suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia.

Wartość rynkowa pojazdu jest ustalana w oparciu o system E. lub miesięcznik (...)Ekspert „P. samochodowe - wartości rynkowe“, z zastrzeżeniem ust.2-4.

W przypadku braku możliwości określenia rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu w oparciu o system E. lub miesięcznik (...)Ekspert „P. samochodowe - wartości rynkowe“, Ubezpieczający w porozumieniu z E. Hestią może skorzystać z innego, wiarygodnego źródła specjalistycznego wspólnie uzgodnionego pomiędzy Ubezpieczającym, a E. Hestią.

Na wniosek Ubezpieczającego E. Hestia przyjmuje sumę ubezpieczenia podwyższoną lub obniżoną o wartość większą niż 10% w stosunku do wartości określonej w systemie E. lub w miesięczniku (...)Ekspert „P. samochodowe - wartości rynkowe“, pod warunkiem dokonania wyceny pojazdu przez uprawnionego rzeczoznawcę w zakresie techniki samochodowej.

Na mocy §22 ust. 1 OWU w przypadku szkody całkowitej w pojeździe lub wyposażeniu dodatkowym E. Hestia ustala rozmiar szkody oraz wysokość odszkodowania w kwocie ropnej wartości rynkowej pojazdu (ale nie wyższej niż ustalona w umowie ubezpieczenia suma ubezpieczenia) z dnia powstania szkody, pomniejszonej o wartość pozostałości, z zastrzeżeniem §18 ust. 2 i § 23.

Jak stanowi §23 ust. 1 i 2 OWU rozmiar szkody całkowitej zmniejsza się o wartość brutto pozostałości tj. nieszkodzonych bądź uszkodzonych w niewielkim stopniu i przedstawiających wartość użytkową i majątkową części lub zespołów pojazdu, a także całego pojazdu w stanie uszkodzonym, które mogą być przeznaczone do dalszego użytkowania lub sprzedaży.

Wartość pozostałości ustala się na podstawie aktualnych cen brutto (notowań rynkowych) obowiązujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, przy uwzględnieniu stopnia ich zużycia.

Jak stanowi §46 OWU E. Hestia wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Zgodnie z klauzulą 02 stałej sumy ubezpieczenia pkt. 1 i 2 na podstawie niniejszej klauzuli, z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą postanowień umowy ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco), za opłatą dodatkowej składki ubezpieczenie Autocasco zostanie rozszerzone w ten sposób, że za wartość rynkową pojazdu w trakcie trwania okresu ubezpieczenia, uznawana jest suma ubezpieczenia określona w umowie, o ile suma ta ustalona została zgodnie z §15 ust. 1 i ust. 3 – 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco.

W sytuacji, gdy suma ubezpieczenia nie została ustalona w zgodzie z §15 ust. 1 i ust. 3 – 5 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, **za wartość rynkową pojazdu w trakcie okresu ubezpieczenia przyjmuje się wartość rynkową z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia**, ale nie wyższą niż ustalona w umowie suma ubezpieczenia.

(dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Mechanicznych od U., Zniszczenia lub Uszkodzenia (Autocasco) Należących do Klientów Indywidualnych k. 7-14, 78-81)

W dniu 24.09.2013 roku pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony.

W dniu 30.09.2013 roku A. G. zgłosił szkodę dotyczącą tego pojazdu.

Został sporządzony protokół szkody w pojeździe.

(dowód: oświadczenia w likwidacji szkody komunikacyjnej k. 15, zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 16-19, protokół szkody w pojeździe k.20-25)

Najwyższą ofertą, ważną do dnia 1.11.2013 roku, zakupu pozostałości uszkodzonego pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) została złożona na kwotę 33.800,00 zł.

(dowód: wydruk oferty zakupu k. 28)

W piśmie z dnia 28.10.2013 roku ubezpieczyciel przyznał A. G. odszkodowanie za szkodę z dnia 24.09.2013 roku w pojeździe V. (...) o nr rej. (...) w wysokości 40.420,00 zł.

Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym przyjęta została w kwocie 77.600,00 zł brutto.

Oferta zakupu wynosi 33.800,00 zł, szacowana marża pośrednika została ustalona na 10%. Ostatecznie wartość pozostałości w oparciu o ofertę zakupu przyjęto na kwotę 37.180,00 zł brutto.

(dowód: pismo z dnia 28.10.2013 roku k. 26-27)

W dniu 20.04.2015 roku A. G. sprzedał pozostałości uszkodzonego pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) za kwotę 32.000,00 zł.

(dowód: kopia umowy sprzedaży k. 357)

W piśmie z dnia 10.04.2014 roku pełnomocnik A. G. wezwał (...) Spółkę Akcyjną w S. do dopłaty kwoty 42.400,00 zł za szkodę z dnia 24.09.2013 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 59 – 60)

Wartość pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia tj. 15.03.2013 roku zbliżona była do kwoty 94.400,00 zł.

Wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody zbliżona była do kwoty 88.200,00 zł.

Wartość pojazdu uszkodzonego wynosi kwotę 33.800,00 zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego M. S. k. 120– 135, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego k. 329 – 344, ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego złożona na rozprawie w dniu 14.04.2016 roku, czas nagrania 00:10:55 – 00:32:48 k. 391 - 392)

P. marki V. (...) nr rej. (...) został sprowadzony ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

(bezsporne)

W dniu 31.08.2012 roku A. G. sprzedał W. P. (1) marki V. (...) nr rej. (...) za cenę 16.200,00 zł. W umowie sprzedaży wpisano w uwagach: pojazd uszkodzony.

(bezsporne: umowa sprzedaży z dnia 31.08.2012 roku w aktach sprawy IX C 111/13 k. 62)

W dniu 7.11.2012 roku przedmiotowy pojazd został uszkodzony.

W dniu 22.11.2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku w sprawie sygn. akt IX C 111/13 zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz W. P. (2) kwotę 37.778,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11.12.2012 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w dniu 7.11.2012 roku.

(bezsporne)

W sprawie IX C 111/13 została sporządzona opinia przez biegłego sądowego, w której biegły przyjął wartość przedmiotowego pojazdu marki V. (...) na dzień 7.11.2012 roku w kwocie 97.200,00 zł.

(dowód w aktach sprawy IX C 111/13: opinia biegłego sądowego k. 104)

W dniu 14.03.2013 roku A. G. nabył od W. P. (2) przedmiotowy pojazd marki V. (...) za cenę 80.000,00 zł.

(dowód: umowa sprzedaży k. 309)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było zawarcie przez strony postępowania umowy ubezpieczenia z klauzulą stałej sumy ubezpieczenia. Bezsporne było również to, że uszkodzenie pojazdu w dniu 24.09.2013 roku należało zakwalifikować jako szkodę całkowitą. Niesporne było także to, że za uszkodzony pojazd została zaoferowana cena w wysokości 33.800,00 zł.

Sporne w sprawie było to, czy wyjściową wartością od której należało wyliczać należne powodowi odszkodowanie była zadeklarowana przez powoda suma ubezpieczenia, czy też wartość rynkową pojazdu stanowiła wartość pojazdu z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia.

Ciężar wykazania okoliczności, zgodnie z którymi wartość pojazdu należało ustalić w kwocie mniejszej od stałej sumy ubezpieczenia, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył na pozwanym. Pozwany temu obowiązkowi sprostał.

Na mocy przepisu art. 805§ 1 i § 2 pkt. 1 Kodeksu cywilnego przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z przepisem art. 815 § 1 zdanie pierwsze i § 3 k.c. ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych pismach. Ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem paragrafów poprzedzających nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia paragrafów poprzedzających doszło z winy umyślnej, w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek przewidziany umową i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Zawierając w dniu 15.03.2013 roku umowę ubezpieczenia powód podał, że jest drugim właścicielem pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) (polisa k. 3).

Powód oświadczył nieprawdę, albowiem pojazd nabywany był ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Następnie A. G. sprzedał ten pojazd W. P. (2), a następnie ponownie nabył od W. P. (2) na podstawie umowy z dnia

15.03.2013 roku. Zatem w dniu zdarzenia z dnia 24.09.2013 roku powód był już przynajmniej czwartym, a nie drugim właścicielem przedmiotowego pojazdu.

Istotne jest również to, że w dniu 14.03.2013 roku powód nabył ten pojazd za cenę 80.000,00 zł, a zawierając umowę ubezpieczenia, która została zawarta w następnym dniu, zadeklarował sumę ubezpieczenia, która powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu na kwotę 120.000,00 zł, czyli wyższą o 40.000,00 zł od faktycznie zapłaconej ceny.

Ponieważ powód nie wywiązał się z obowiązku zadeklarowania sumy ubezpieczenia odpowiadającej wartości rynkowej pojazdu, na wniosek stron został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu kosztorysowania szkód samochodowych. Dowód ten zmierzał do ustalenia wartości rynkowej pojazdu powoda według stanu z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia tj. 15.03.2013 roku.

Opinia pisemna i ustna sporządzona przez biegłego sądowego jest logiczna i spójna. Wartość pojazdu z daty 15.03.2013 roku należało ustalić w kwocie 94.400,00 zł. Słuszne są wnioski biegłego, które podziela sąd orzekający w sprawie, że przy wycenie pojazdu uszkodzonego, którego historia została ustalona w toku sprawy, nie jest celowe stosowanie ujemnej korekty za import pojazdu. Korektę tę stosuje się w sytuacji, gdy nie jest znana historia pojazdu, a w związku z tym potencjalni nabywcy pojazdu są skłonni zadeklarować niższą cenę.

W przedmiotowej sprawie historia użytkowania pojazdu i stan techniczny został ustalony na tyle szczegółowo, że brak jest podstaw do stosowania ujemnej korekty za import pojazdu.

Należało zatem przyjąć wartość pojazdu z dnia 15.03.2013 roku na kwotę 94.400,00 zł. W 2013 roku za pozostałości pojazdu uszkodzonego zaoferowana została cena 33.800,00 zł. Przyjąć zatem należy, że jest to wartość rynkowa uszkodzonego pojazdu, albowiem taką cenę uzyskano na rynku. Niezasadne było stosowanie przez pozwanego fikcyjnego wskaźnika z tytułu marży pośrednika 10% i doliczanie jej do zadeklarowanej ceny 33.800,00 zł. Zgodnie z §23 ust. 1 i 2 OWU rozmiar szkody całkowitej zmniejsza się o wartość brutto pozostałości, których to wartość jest ustalana na podstawie aktualnych cen rynkowych brutto. Aktualną ceną rynkową brutto była wartość 33.800,00 zł.

Zasadnym jest również przyjęcie wartości pozostałości z daty zaoferowanej w 2013 roku kwoty 33.800,00 zł, a nie z daty faktycznej sprzedaży pozostałości w dniu 20.04.2015 roku za cenę 32.000,00 zł, albowiem powód domagał się w pozwie zapłaty odsetek ustawowych od dnia 31.10.2013 roku.

Stwierdzić należy, że powodowi przysługuje odszkodowanie w kwocie 20.180,00 zł (94.400,00 zł – 33.800,00 zł wartość pozostałości = 60.600,00 zł; 60.600,00 zł - 40.420,00 zł odliczaną przez powoda w pozwie k.2).

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 805§ 1 i § 2 pkt. 1 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20.180,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31.10.2013 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 47,59%. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 5.037,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu kwotę 2.120,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa kwotę 17,00 zł, zaliczki na poczet biegłego kwotę 500,00 zł i wynagrodzenia należnego adwokatowi 2.400,00 zł (§6pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu). Powodowi należy się zwrot kwoty 2.397,10 zł (5.037,000 zł x 47,59%).

Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 2.917,00 zł, z czego tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa kwotę 17,00 zł, zaliczki na poczet biegłego kwotę 500,00 zł, wynagrodzenia radcy prawnego kwotę 2.400,00 zł (§ 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu). Pozwanemu należy się zwrot kwoty 1.528,79 zł (2.917,00 zł x 52,41%).

Ostatecznie powodowi należy się zwrot kwoty 868,31 zł (2.397,10 zł – 1.528,79 zł).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 868,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł jak w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Koszty sporządzenia opinii przez biegłego sądowego wyniosły łącznie 1.390,00 zł (780,00 zł + 50,00 zł – k. 185; 510,00 zł + 50,00 zł – k. 359). Zaliczki uiszczone na poczet kosztów sporządzenia opinii wyniosły łącznie 1.000,00 zł. Do rozliczenia pozostała kwota 390,00 zł.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 204,39 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł jak w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 185,60 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł jak w punkcie piątym sentencji wyroku.